

Nogle af udvalgets spørgsmål til sundhedsministeren og dennes besvarelse heraf*Spørgsmål 9:*

Kan ministeren bekræfte, at forslaget, som det foreligger, vil medføre højere egenbetaling i en lang række tilfælde ved anvendelse af den anvendte G-ordning kombineret med ændret beregningsgrundlag for tilskuddet?

Svar:

Det forhold, at G-ordningen vendes om, medfører ikke i sig selv nogen ændret egenbetaling for patienten.

Patientens egenbetaling kan blive øget som følge af udvidelsen af referenceprissystemet, hvis lægen eller patienten insisterer på at få udleveret et præparat, som er dyrere end de lægemidler, der indgår i beregning af referen-
ceprisen.

Det forhold, at referenceprissystemet udvides til at omfatte analoge lægemidler indebærer således alene en øget egenbetaling, hvis der vælges et præparat, som er dyrere end referen-
ceprisen.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren oplyse, hvilke andre vestlige lande der benytter analog substitution ved ud-
levering af medicin?

Svar:

Ordningen i Tyskland indebærer, at tilskud-
det til et lægemiddel udregnes på baggrund af priserne på bl.a. analoge præparater. De praktiserende læger i Tyskland har mulighed for at ordinere generisk, det vil sige, at apotekeren ved udleveringen skal vælge mellem generiske præparater.

Da tilskuddet imidlertid udregnes på bag-
grund af analoge præparater, har de læger, der overvejer den økonomiske belastning for patienten, et incitament til at udskrive et af de billigste analoge lægemidler. Hvis ikke dette forhold indgår i lægens overvejelser, vil patienterne have en grund til at påpege dette. Lægen skal nemlig i Tyskland gøre patienterne op-
mærksom på, at de skal betale forskellen, hvis

de ordineres præparater, som er dyrere end re-
ferenceprisen.

Lægen har i Tyskland ikke mulighed for at vælge, at der på apoteket skal foretages analog substitution.

I Holland har man også et referenceprissy-
stem, hvor tilskuddet til et lægemiddel udreg-
nes i forhold til prisen på analoge produkter.

Lægerne i Holland har ikke mulighed for at vælge, at der på apoteket skal foretages analog substitution.

Spørgsmål 15:

Skal svaret på spørgsmål 11 (L 196 - bil. 20) forstås således, at der ikke i noget vestligt land kan benyttes analog substitution ved udleve-
ring af medicin?

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 11, kan der ikke foretages analog substitu-
tion på apoteker i Tyskland eller Holland.

Så vidt Sundhedsministeriet er orienteret, er der ikke indført analog substitution i andre vestlige lande.

Spørgsmål 12:

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes gennemgangen og grupperingen af lægemid-
lerne tænkes foretaget som forudsætning for den analoge substitution, herunder for, hvil-
ken betydning forskelle i bivirkningsprofil vil blive tillagt.

Svar:

Med lovforslaget tilvejebringes der gennem en ændring af apotekerlovens § 42, stk. 1, hjemmel for Lægemedelstyrelsen til at fast-
sætte regler om analog substitution.

Afgørelsen af, hvilke lægemidler der vil væ-
re at betragte som analoge, træffes af Læge-
middelstyrelsen på grundlag af en af styrelsen foretaget faglig gennemgang af lægemiddelsor-
timentet. Denne gennemgang af Lægemedel-
sortimentet vil ske ved inddragelse af Læge-